

ע"פ 5172/14 - עלא סלאמה נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

ע"פ 5172/14

לפני: כבוד השופט א' שהם

המבקש: עלא סלאמה

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשה לעיכוב ביצוע גזר דינו של בית המשפט המחוזי בחיפה, מיום 2.7.2014, בת"פ 13-05-40873, שניתן על ידי כב' השופטת ד' סלע

תאריך הישיבה: ח' באב התשע"ד (4.8.2014)

בשם המבקש: עו"ד אבי מנצור

בשם המשיבה: עו"ד ארז בן ארויה

החלטה

לפניי בקשה לעיכוב ביצוע עונשו של המבקש, לאחר שהושתו עליו 38 חודשי מאסר לריצוי בפועל, בגין הרשעתו בעבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות, לפי סעיפים 333 ו-335(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

בית משפט קמא הרשיע את המבקש לאחר שבחן ביסודיות ובקפדנות את חומר הראיות שהונח לפניו, כאשר ההכרעה היא בעיקרו של דבר הכרעה עובדתית, בה ערכאת הערעור לא תיטה להתערב. לפיכך, יש לומר כי סיכויי הערעור על הכרעת הדין אינם מבטיחים.

לכך יש להוסיף את ההתפתחויות שחלו בתיק לפני מתן גזר הדין, שעה שקורבן העבירה מסר כי נערכה בינו לבין המבקש סולחה, שבמסגרתה שילם לו המבקש פיצויים בסך 60,000 ₪, ובעקבות כך הוא סולח למבקש. המבקש עצמו, הן בדברו האחרון בבית משפט קמא והן בדבריו במסגרת תסקיר שירות המבחן, מסר כי הוא לוקח אחריות על מעשיו, מביע צער וחרטה עליהם, ומתנצל בפני קורבן העבירה. בנסיבות אלה, אינני רואה כיצד יוכל המבקש לטעון כיום לחפותו, ולומר כי הדברים שנמסרו מפיו בנוגע לחרטתו והבעת צערו, נאמרו מן השפה אל החוץ.

אשר לתקופת המאסר, העומדת, כאמור, על 38 חודשי מאסר לריצוי בפועל, אין מדובר בתקופה קצרה. כפי שעולה מהמבחנים שנקבעו בפסיקתו של בית משפט זה (ע"פ 111/99 שוורץ נ' מדינת ישראל, פ"ד נד(2) 241 (2000); ע"פ 5939/12 פשקוב נ' מדינת ישראל (5.9.2012)), הרי שמדובר בתקופת מאסר ארוכה יחסית, ואין כל חשש כי הערעור לעניין העונש יתייתר עד אשר ישמע ערעורו של המבקש.

לאור האמור, אינני מוצא כל ממש בבקשה, ואף לא ביקשתי את תגובת המדינה בעניין זה.

הבקשה לעיכוב ביצוע עונש המאסר נדחית בזאת.

ניתנה היום, ח' באב התשע"ד (4.8.2014).

שׁוֹפֵט